

രോഹിത് വെമുല പറയാൻ ബാക്കിവെച്ചത്

Fawas Abdul Nasar
C8

tkm college union magazine 2016

മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉൽപ്പത്തിയെ കുറിച്ച് ഇന്നും ആഴത്തിലുള്ള ചർച്ചകൾ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും മഹത്തായ സൃഷ്ടിയാണ് എന്ന് ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ വാദിക്കുമ്പോൾ (വിശ്വാസികൾ) മറ്റൊരു വിഭാഗം പറയുന്നത് പരിണാമ പ്രക്രിയയിലെ അതിജീവനത്തിനായുള്ള പോരാട്ടത്തിലൂടെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടതാണ് എന്നാണ്.

അതെന്തു തന്നെയായാലും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിൽ ആണ്ഡം പെണ്ണും അല്ലാതെ മറ്റൊരു വിഭാഗവും ഇല്ല എന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയോ? ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും വർണ്ണത്തിന്റെയും ജീവിത രീതികളുടെയും, വിശ്വാസത്തിന്റെയും, ഭാഷയുടെയും ഒക്കെ പേരിൽ മനുഷ്യൻ പല വിഭാഗങ്ങൾ ആയി ജീവിക്കുന്നു. അതിൽ ചിലർ ചിലരെ അടിമകൾ ആയി കാണുന്നു. ചിലർ ചിലരെ മനുഷ്യരായി പോലും കാണുന്നില്ല.

ചാൾസ് ഡാർവിൻ പറയുന്നത് പോലെ മനുഷ്യവർഗ്ഗം രൂപാന്തരപ്പെട്ട കാലം തൊട്ട് എന്ന് മുതലാണ് മനുഷ്യർ തമ്മിൽ വേർതിരിവുകൾ

ഉണ്ടായി തുടങ്ങിയത് എന്ന സ്വാഭാവികമായ ഒരു ചോദ്യം ഇവിടെ ഉയരുന്നുണ്ടല്ലോ? അതിന് ഉത്തരം തേടി പോകുമ്പോൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യം ഉണ്ട്.

ആദിമ മനുഷ്യർ പ്രാകൃത കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ ആയിരുന്നു. ശിലായുഗ കാലത്ത് അവർ ഒരു മിഷൻ ഇര തേടിയിരുന്നത്. വേട്ടയാടി പിടിക്കുന്ന ഭക്ഷണം അവർ എല്ലാവർക്കും തുല്യമായി പങ്കുവെച്ചു. മനുഷ്യർ എല്ലാവരും തുല്യരാണ് എന്നവർ വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ നദീതട സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉൽഭവത്തോടെ കൃഷി ചെയ്ത് ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയ മനുഷ്യർ അടിമത്വ വ്യവസ്ഥിതിയിലേക്ക് ചുവടുമാറി. ഇവിടെ നിന്നാണ് സാമ്പ്രദായിക ജാതി-വർണ്ണ വിവേചനങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം. അടിമത്വ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ നിന്ന് ഫ്യൂഡലിസത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റത്തിനിടയിൽ വിവേചനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ മനുഷ്യ ജീവിതം പാരമ്പര്യത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. പിന്നീട് കടന്നു വന്ന സവർണ്ണ ഫ്യൂഡൽ തന്മൂലാക്കാരാൽ തങ്ങളുടെ രാജകീയ മേധാവിത്വം എല്ലാ കാലത്തും നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി രൂപീകരിച്ചെടുത്ത ചാതുർവർണ്യ സമ്പ്രദായം ആ കാലത്ത് മനുഷ്യ മനസ്സുകളിൽ ശക്തമായ ജാതി വിവേചനത്തിന്റെ വൻമതിലുകൾ രൂപപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

വ്യവസായിക വിപ്ലവത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോട് കൂടി ലോകം മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിയിലേക്ക് കടന്നുവെങ്കിലും ഇന്ത്യയിൽ ചാതുർവർണ്യ വ്യവസ്ഥിതി ജാതി സമ്പ്രദായത്തിന്റെ പിൻബലത്തോടെ ശക്തമായി തന്നെ നിലകൊണ്ടു. ഇന്ത്യയിൽ നാട്ടുരാജാക്കൻമാർ രാജ്യം ഭരിക്കാൻ കാലങ്ങളോളം കണ്ടെത്തിയ എളുപ്പവഴിയായിരുന്നു ജാതിയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ വിവേചനവും താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരെ അടിച്ചമർത്തി ഉണ്ടാക്കിയെടുത്ത മേധാവിത്വവും.

കവി പറഞ്ഞത് പോലെ,
“തൊട്ടുകൂടാത്തവർ
തീണ്ടിക്കൂടാത്തവർ
ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ടാലും ദോഷമുള്ളോർ...”
ആ കാലത്ത് അടിമകളെപ്പോലെ കഴിഞ്ഞു വന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് കോളനിവൽക്കരണ കാലത്തിന്റെ

അടിമത്വ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ നിന്ന് ഫ്യൂഡലിസത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റത്തിനിടയിൽ വിവേചനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ മനുഷ്യ ജീവിതം പാഠ്യത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു.

ആരംഭത്തിന് മുമ്പ് തന്നെ തൊഴിലാളികളായ അവർണ്ണ വിഭാഗം സവർണ്ണ മേധാവിത്വത്തിനെതിരെ പ്രതിഷേധിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ, ശ്രീനാരായണഗുരു, അയ്യങ്കാളി തുടങ്ങിയ നവോത്ഥാന നായകർ മുതൽ കുമാരനാശാന്റെ പോലുള്ള മഹാകവികൾ വരെ സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ജാതിവ്യവസ്ഥക്കെതിരെ ശക്തമായി പ്രതിഷേധിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“എത്ര പെരുമാക്കൾ ശങ്കരാചാര്യൻമാർ എത്രയോ തുഞ്ചൻമാരും കുഞ്ചൻമാരും ഹീനമാം ജാതിയാൽ നൂനമലസിപ്പോയ കേരള മാതാവേ നിൻ വയറ്റിൽ” എന്ന കുമാരനാശാന്റെ കവി വചനം ആ കാലഘട്ടത്തിലെ സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതിയെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

സർവ്വ രാജ്യ തൊഴിലാളികളെ സംഘടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ഉത്ഭവം പിന്നീട് സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ജാതി വ്യവസ്ഥിതിയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ കാരണമായി. കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഇ.എം.എസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിസഭ നടപ്പിലാക്കിയ ഭൂപരിഷ്കരണവും, എല്ലാവർക്കും സൗജന്യ വിദ്യാഭ്യാസവും ദളിതർക്ക് നൽകിയ സംവരണങ്ങളും ഒരു പരിധിവരെ അടിമർത്തപ്പെട്ടവരുടെ ഉന്നമനത്തിന് കാരണമായി.

പക്ഷേ തങ്ങൾ ജീവിച്ചു വന്ന രാജകീയമായ സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ വന്ന മാറ്റം ഉൾക്കൊള്ളാൻ സവർണ്ണ മേധാവിത്വത്തിന് സാധിച്ചില്ല. അവർ എപ്പോഴും കാലഹരണപ്പെട്ട ചാതുർവർണ്യ വ്യവസ്ഥയെ തിരിച്ച് കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിച്ച് കൊണ്ടേയിരുന്നു. അവരുടെ സ്വന്തം ജീവിത രീതിയിലെങ്കിലും.

1947 ൽ രാജ്യത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചുവെങ്കിലും അടിമർത്തപ്പെട്ട ദളിത് വിഭാഗത്തിന്റെ ജീവിതം അപ്പോഴും ചങ്ങലകൾക്കകത്തായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ അധഃസ്ഥിതജനതയുടെ

പോരാളിയും ഭരണഘടനയുടെ ശില്പിയുമായ ഭീം റാവു അംബേദ്കർ ദളിതർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും നേരെയുള്ള കടന്നാക്രമണങ്ങളെ ശക്തമായ ഭാഷയിൽ അപലപിച്ചു. ദളിതരുടെ മോചനത്തിന് അവർ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം നേടേണ്ടത് അനിവാര്യമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച ഡോ.ബി.ആർ.അംബേദ്കർ ഭരണഘടന തയ്യാറാക്കിയപ്പോൾ ലിംഗ-ജാതി-മത ഭേദമില്ലാതെ സമത്വം ഉറപ്പു വരുത്താൻ പ്രത്യേകം ശ്രമിച്ചു. ഈ സാഹചര്യത്തിലും സവർണ്ണ മേധാവിത്വത്തിന്റെ അവർണ്ണരോടുള്ള സമീപനങ്ങൾക്ക് മാറ്റമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ചാതുർവർണ്യ വ്യവസ്ഥിതിയേയും അതുണ്ടാക്കിയ സവർണ്ണ മേധാവിത്വത്തേയും അങ്ങേയറ്റം സ്നേഹിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത രാഷ്ട്രീയം വീണ്ടും അധികാരം കയ്യടക്കിയ വർത്തമാന കാലത്ത് ദളിത് വിഷയങ്ങൾ വീണ്ടും ശക്തമായി ഉയർന്നു വരാനുണ്ടായ സാഹചര്യവും അതു തന്നെയാണ്.

അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഹൈദ്രാബാദ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ രോഹിത് വെമുല എന്ന ചെറുപ്പക്കാരന് ആത്മഹത്യ ചെയ്ത് സവർണ്ണ മേധാവിത്വത്തിന് എതിരെ പോരാടേണ്ടി വന്നത്.

ദളിത് പാചകം ചെയ്ത ഭക്ഷണം കഴിക്കാത്തതും, ദളിതരെ അമ്പലത്തിൽ നിന്നും വിലക്കുന്നതും, ദളിതരെ അടിച്ചും, കത്തിച്ചും കൊല്ലുന്നതും ദയഭായിയെപ്പോലുള്ള സ്ത്രീകളുടെ സഞ്ചാര സ്വാതന്ത്ര്യം പോലും നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നതും പഴയകാല ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ അടിവേരുകൾ ഇന്നും നമുക്കിടയിൽ മുളച്ചു പൊന്തുന്നത് കൊണ്ടാണ്.

വിദ്യായാൽ അതി സമ്പന്നരും വിവേകത്താൽ പരമ ദരിദ്രമായ മനുഷ്യർ ജീവിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ രോഹിത് വെമുല എന്ന ചെറുപ്പക്കാരന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം ഉയർത്തുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ നിരവധിയാണ്.

അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട അധഃസ്ഥിത വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും കഷ്ടപ്പെട്ടു പഠിച്ചു റിസർച്ച് സ്കോളർ വരെ എത്തിയ തന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ ജീവിതത്തിനിടയിൽ, കാൾ സാഹനെ പോലെ ഒരു സാമൂഹ്യ ശാസ്ത്രജ്ഞനും എഴുത്തുകാരനും ആവാൻ കൊതിച്ചു തനിക്ക് എഴുതാൻ കഴിഞ്ഞത് ഒരു ആത്മഹത്യാകുറിപ്പ് മാത്രമാണ് എന്ന രോഹിത്തിന്റെ അവസാനത്തെ വാക്കുകളിൽ ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിലെ ദളിത് വിഭാഗത്തിന്റെ അവസ്ഥയെ വ്യക്തമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. യൂണിവേഴ്സിറ്റി ക്യാമ്പസുകളിൽ വർഗ്ഗീയ വാദികളുടെ മേധാവിത്വമാണ് ദളിതർക്കെതിരായ അക്രമങ്ങൾക്ക് കാരണവും രോഹിത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വവും.

ദളിത് വിദ്യാർത്ഥികൾ ക്യാമ്പസിൽ നേരിടുന്ന ചൂഷണങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതിന് രോഹിത് അടക്കമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ അക്രമിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ക്ലാസ്സ്മുറികളിലും ലൈബ്രറിയിലും, ഹോസ്റ്റലിലും എല്ലാം അവരുടെ സഞ്ചാര സ്വാതന്ത്ര്യം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കളിസ്ഥലങ്ങളിലും, പൊതുഇടങ്ങളിലും അവരുടെ വഴി തടയപ്പെട്ടു. പ്രതിമാസം ലഭിക്കേണ്ട സ്റ്റൈപ്പെന്റുകളും സ്കോളർഷിപ്പും അവർക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. പഠിക്കാനുള്ള അവരുടെ അവകാശത്തെ നിഷേധിച്ചു കൊണ്ട് ഹോസ്റ്റലിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുകയും സസ്പെന്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരം പീഡനങ്ങൾ സഹിക്ക വയ്ക്കാതായതോടെയാണ്, തന്റെ ജീവൻ ബലി നൽകി രോഹിത് എന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ പോരാട്ടങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചത്.

വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടും സാമൂഹ്യ ജീവിതരീതി കൊണ്ടും സ്വയം ഉന്നതരേന്ന് അഹങ്കരിക്കുന്ന ഞാനടക്കമുള്ള കേരളീയ സമൂഹത്തോടും രോഹിത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം ഒട്ടേറെ ശക്തമായ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ പ്രധാനം രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന സർക്കാരിന്റെ മൗനാനുവാദം

വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടും സാമൂഹ്യ ജീവിതരീതി കൊണ്ടും സ്വയം ഉന്നതരേന്ന് അഹങ്കരിക്കുന്ന ഞാനടക്കമുള്ള കേരളീയ സമൂഹത്തോടും രോഹിത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം ഒട്ടേറെ ശക്തമായ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നുണ്ട്.

ത്തോടെ സവർണ്ണ ഭീകരത രാജ്യത്ത് ഭീതി വിതക്കുമ്പോഴും കേരളീയ സമൂഹം എന്തേ അശ്രദ്ധരായി മൗനം പുണ്ടു നിൽക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്.

ആദിവാസി മേഖലയിലെ ജനങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യരുടെ പരിഗണന പോലും നൽകാത്ത നമ്മുടെ നാട്ടിലും പഴയകാലത്തെ ചാതുർവർണ്യ വ്യവസ്ഥയുടെ ജീർണ്ണിച്ചതെങ്കിലും ശക്തമായ അടിവേരുകൾ തളിർത്തു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു വേണം കരുതാൻ.

ഒരു പരിധിവരെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ സജീവമായ ഇടപെടലാവണം കേരളത്തിൽ സവർണ്ണ മേധാവിത്വത്തിന്റെ വിഷവിത്തുകൾ കുട്ടത്തോടെ മുളച്ചു പൊന്താത്തതിന്റെ കാരണം. ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന് എന്ന് പഠിപ്പിച്ച മഹാത്മാരുടെ പിൻമുറക്കാർ ഇന്ന് പലജാതി പല മതം പല ദൈവം മനുഷ്യന് എന്ന് പറഞ്ഞ് കൊണ്ട് സവർണ്ണ മേധാവിത്വത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് കരുത്തു പകരുന്നുണ്ട്.

പക്ഷേ ഒരു നാൾ അവർ തങ്ങളുടെ നേരെയും കാലുയർത്തും എന്ന സത്യം ഈ കുട്ടർ തിരിച്ചറിയാത്തത് വന്ന വഴി മറന്നു പോയതിന് തുല്യമാണ്. ജാതിഭ്രാന്തും മത വർഗ്ഗീയതയും വളർത്തുന്നവർക്ക് സംരക്ഷണവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അന്തസ്സുയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ ജാതി ഭേദമില്ലാത്ത സമത്വത്തിനും

മതേതരത്വത്തിനും വേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവർക്ക് അവഹേളനവും നൽകുന്നതാണ് രാജ്യത്ത് കണ്ട് കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

എന്തു തന്നെയായാലും രോഹിത് വെമുല എന്ന രക്തസാക്ഷി കൊളുത്തി വെച്ച തീജ്വാല പെട്ടെന്ന് അണയുകയില്ല. അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പൂലരി കാണും വരെ

ആ തീജാലയെ അണയാത്ത വിളക്കായി സൂക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. പുതിയ പോരാട്ടങ്ങൾക്കുള്ള വെള്ളി വെളിച്ചമായി ആ തീജാല മാറുന്നത് നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കും. ജീർണ്ണ സംസ്കൃതിയുടെ പടുകുഴിയിലേക്ക് വീണുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്ത്യയിൽ മനസാക്ഷിയുള്ള മനുഷ്യരുടെ അടിയന്തിരപ്രതികരണങ്ങളും ശക്തമായ ഇടപെടലുകളും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. കേരളീയ സമൂഹവും ഈ ഇടപെടലുകളിൽ നിർണ്ണായക പങ്കുവഹിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് പ്രത്യാശിക്കാം. ലാറ്റിനുമേരിക്കൻ വിപ്ലവകാരി പാബ്ലോ നെരൂദ പറഞ്ഞത്

പോലെ മരിച്ചു വീഴുന്ന ഓരോ കുട്ടിയിൽ നിന്നും കണ്ണുകളുള്ള ഒരു തോക്കുയരുന്നു. ഓരോ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നിന്നും ഒരു വെടിയുണ്ട പിറക്കും. അവ ഒരുന്നാൾ നിങ്ങളുടെ കുടിലഹൃദയത്തിന്റെ കാളക്കണ്ണുകൾ കണ്ടെത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.....

